

DWOJAKO (45) nm

Oba o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII – XIX w.

Liczebnik przysłówkowy wieloraki (45) :

a. *W funkcji właściwej; na dwa sposoby, według dwu rodzajów; bifariam, bipartito a. bipertito Mącz, Calep, Cn (24) :* A tako dwoiako był vbiczován/ náprzod przykrymi biczmi ij pęgami/ potym złymi ij ífkaradymi fłowy. *OpecŻyw* [127]; *FalZioł* V 32v; Bipartito sive Bipertito Dwoyáko/ dwoyákim obyczáyem. *Mącz* 281d, 24d; bo zvíérzē látinowie zowā fera: bydlē zās dwoiáko/ iefli robotné zowā ié iumentum, [...] iefli ináko vžytné/ tedy ié zowā pecus vel armentum *SienLek* Vv; bo dziś v nas thák wiele iefť ítroiow/ [...] tho po Ífzpánfku/ po Brunfzwiŕku/ po Vřárŕku/ dwoiáko řtáro/ y nowo *GórnDworz* L6; *CzechRozm* 149v, 152, 152v, 153; *Calep* 130b, 131b; y iadał řzáránczā (álbo korzonki) (*marg*) Obiedwie rzeczy znáczy řłowo Greckie: y dwoiáko ie Doktorowie S, wyłóżyli. (–) *LatHar* 685, 165 *marg*, 514; NOVOKRZCZENCY dwoiáko grzeřzā/ y krzczāc iuř okrczzone/ y nie krzczāc nieokrczonych. *WujNT* Aaaaaa2v; *JanNKarKoch* F4; *SarnStat* 1296.

Zwrot: »dwojako bywać« (1): Fit bipartito, Dwoyáko bywa. *Mącz* 25b.

»dwojako rozumieć« [szyk zmienny] (5): a nieczyń ímiłowania nad wfzytkimi ktorzy grzechy popełniaiā. A nieczyń) Srogie řłowo ktore řie dwoiako rozumie, pirwřzy wykład. Niedopuřciř przez pomřty řadnego grzechu. wtory. Nieczyń ímiłowania *WróbŻořł* 55v; *GrzegRóżn* H4; *Grzegřm* 62; *CzechRozm* 118v; *CzechEp* 156.

b. *W funkcji liczebnika wielokrotnego; podwójnie, dwukrotnie; dupliciter Mącz, Calep, Cn; duplum Calep; duplicato Cn (21) :* Szweckie krořstwo dwoiáko przewyřřřł Nordweyřkie/ ludem/ wielkořciā źiemie/ y pořytki *BielKron* 293v; Duplo, [...] pro duplicare, Dwoyáko cziniē. *Mącz* 98a; Dupliciter, Dwoyáko/ Dwákoř, Sowito. *Mącz* 306a, 98a; y owřzem dwoiáko matá być obá karanā/ pan Boiánowřki zā řwoy wyřtęp/ y zā to/ iř w. m. przywioldł ktemu ábyř zgrzeřzył: á w. m. zářiē/ y zā řwoy grzech/ y zā to iřeř zā tym řzedł/ ktory błádził. *GórnDworz* E4; y owřzem cřci mu dwoiáko przymnożył. *SkarŻyw* 171; *Calep* 344b, [345]a.

Przysłowie: bibl. *Leop Apoc* 18/6; Oddayćie iey/ iáko y onā wam oddawáłā: á w dwoy nařob dwoiáko [duplicate duplicia] oddayćie iey wedle vczynkow iey: W kubku ktorym nálewáłā/ nálewayćie iey w dwoy nařob. *WujNT Apoc* 18/6.

Zwrot: bibl. »nagrodzić, oddać, (za)płacić dwojako; nagrodzenie dwojako« [szyk zmienny] (2 : 3: 2; 2): tedy dwoiáko dług zmárłego płáćić powinien. *GroicPorz* ee4v; teř [bywajā karani] wedle Práwā Bořego w Stárym Zakonie nágradzenim rzeczy kráđřionej dwoiáko/ [...] y řiedmioráko *GroicPorz* kk, kk; *BibRadz Ier* 16/18; iefli řywo v niego zářtániēř/ coć vkradł/ dwoiákoć niech odda *BiałKat* 61; *BudBib Eccli* 20/10; *SkarŻyw* 172; *WujNT Apoc* 18/6; iř iáko wiele ktory Mytnik od řřłáchy álbo Duchownych ořób/ ktorzy řā wolni od Mytā/ Cłā wyćiřnie/ niech im ono dwoiáko zápłáći [duplum solvat *JanPrzyw* 43] *SarnStat* 943.

Wyrażenie: »dwojako wiēcej« [szyk 1 : 1] (2): *PatKaz III* 114; áby ten czās był wzgłędem zakonu pořtánowiōn: iř iáko męřátki máiā dřiēřięć lat: onē [...] ktore w kłářtorzēch zámknionē/

y wychowáné ták rychło o rzeczach fwych wiadomości mieć nie mogą/ dwoiáko więcéy [*duplum JanStat* 214] czás miály. *SarnStat* 209.

W przen (1) :

Wyrażenie: »miecz dwojako zaostrzony« (1): iełliby kościół przeciw nieprzyiaćielom [...] walczyć miał: tedy nie czym infzym/ iedno mieczem duchownym/ oboygá przymierza dwoyáko záostrzonym/ [...] ktorymby wízytko pobił. *CzechEp* 98.

Synonim: **b.** *dwakroć, dwojcy, dwojnasob, sowito.*

Cf **DWOISTO**

ZZie